

FUNDAMENTELE GELOOFSWAARHEDEN

Inleiding

De zevende-dags adventisten aanvaarden de bijbel als hun enige credo en geloven dat bepaalde fundamentele geloofspunten de leer van de heilige schrift samenvatten. Deze geloofspunten, zoals ze hierna volgen, zijn de neerslag van het denken van de kerk en een weergave van de leer van de schrift. Een herziening van deze punten mag verwacht worden tijdens een generale conferentie, als de kerk door de heilige Geest tot een beter verstaan van de bijbel wordt geleid of betere woorden vindt om de leer van Gods heilig woord uit te drukken.

1. De bijbel

De heilige schrift, het oude en nieuwe testament, is het geschreven woord van God, door goddelijke inspiratie overgeleverd aan 'heilige mensen Gods', die in hun spreken en schrijven gedreven werden door de heilige Geest.

In dit woord heeft God de mens de nodige kennis tot heil aangereikt. De heilige schrift is de onfeilbare openbaring van zijn wil. Deze is de norm voor gedrag en geloofsbeleving, de gezaghebbende openbaringsbron van de geloofsleer en het betrouwbare verslag van Gods daden in de geschiedenis.

(2 Petr 1:20, 21; 2 Tim. 3:16, 17; Ps. 119:105; Spr. 30:5, 6; Jes. 8:20; Joh. 17:17; 1 Tes. 2:13; Hebr. 4:12)

2. De Drie-eenheid

Er is één God, Vader, Zoon en heilige Geest, en deze drie zijn één. God is eeuwig, almachtig, alwetend, boven alles en altijd tegenwoordig. Hij is onbegrensd en door de mens niet te doorgronden, maar kan desondanks gekend worden vanuit zijn zelfopenbaring.

Hij is te allen tijde onze aanbedding en verering waardig en moet door de gehele schepping gediend worden.

(Deut. 6:4; Mat. 28:19; 2 Kor. 13:14; Ef. 4:4-6; 1 Petr. 1:2; 1 Tim. 1:17; Op. 14:7.)

3. De Vader

God de eeuwige Vader is de Schepper, de Bron, de Onderhouder en de Heerser over al het geschapene.

Hij is rechtvaardig en heilig, genadig en barmhartig, traag tot toorn en rijk aan niet aflatende liefde en trouw.

Wat wij aan hoedanigheden en krachten in de Zoon en in de heilige Geest ontdekken, zijn eveneens openbaringen van de Vader.

(Gen. 1:1; Op. 4:11; 1 Kor. 15:28; John .3:16; 1 Joh. 4:8; 1 Tim. 1:17; Ex. 34:6, 7; Joh. 14:9.)

4. De Zoon

Door hem werd alles geschapen, werd het karakter van God geopenbaard, de redding van de mensheid tot stand gebracht en de wereld geoordeeld. Voor eeuwig waarlijk God, werd hij ook waarlijk mens: Jezus, de Christus. Hij werd ontvangen uit de heilige Geest en geboren uit de maagd Maria. Hij leefde als mens en werd verzocht, maar openbaarde op volmaakte wijze de rechtvaardigheid en liefde van God.

In zijn wonderen werd Gods macht zichtbaar. Zij getuigden van zijn goddelijke roeping als Messias.

Hij leed en stierf vrijwillig aan het kruis voor onze zonden, werd opgewekt uit de doden en voer ten hemel om in het hemels heiligdom voor ons de dienst te verrichten.

Hij zal terugkeren in heerlijkheid voor de uiteindelijke verlossing van zijn volk en het herstel van alle dingen.

(Joh.1:1-3, 14; Kol. 1:15-19; Joh. 10:30; 14:9; Rom. 6:23; 2 Kor. 5:17-19; Joh. 5:22; Luc. 1:35; Fil. 2:5-11; Hebr. 2:9-18; 1 Kor. 15:3, 4; Hebr. 8:1, 2; Joh. 14:1-3.)

5. De heilige Geest

God de eeuwige Geest was met de Vader en de Zoon werkzaam in de schepping, vleeswording en verlossing. Hij inspireerde de schrijvers van de bijbel. Hij vulde Christus' leven met macht. Hij nodigt en overtuigt de mens, en hij die gehoor geeft, vernieuwt en verandert hij naar het beeld Gods.

Gezonden door de Vader en de Zoon, om altijd bij zijn kinderen te zijn, deelt hij geestelijke gaven uit aan de gemeente, geeft hij haar kracht om van Christus te getuigen en leidt haar, in overeenstemming met de schrift, in alle waarheid.

(Gen. 1:1, 2; Luc. 1:35; 4:18; Hand. 10:38; 2 Petr. 1:21; 2 Kor. 3:18; Ef. 4:11, 12; Hand. 1:8; Joh. 14:16-18, 26; 15:26, 27; 16:7-13.)

6. De schepping

God is de Schepper van alle dingen en heeft in de schrift het waarachtige verslag van zijn scheppend werken geopenbaard. In zes dagen heeft de Heer 'de hemel en de aarde' en alle levende wezens op aarde gemaakt, en op de zevende dag van die eerste week heeft hij gerust.

Op deze wijze heeft hij de sabbat ingesteld als een blijvend gedenkteken van zijn voltooid scheppingswerk. De eerste man en vrouw werden gemaakt naar het beeld Gods als de bekroning van de schepping. Hen werd heerschappij gegeven over de aarde, en verantwoordelijkheid haar te onderhouden.

Toen de wereld voltooid was, was alles 'zeer goed', en verkondigde deze Gods eer.

(Gen. 1; 2; Ex. 20:8-11; Ps. 19:1-6; 33:6, 9; 104; Hebr. 11:3.)

7. De natuur van de mens

Man en vrouw werden naar het beeld Gods geschapen met persoonlijkheid, macht en vrijheid om te denken en te doen.

Elk mens is een ondeelbare eenheid van lichaam, ziel en geest. Ofschoon als vrij wezen geschapen, blijft hij van God afhankelijk voor zijn leven en al het overige.

Toen onze stamouders God ongehoorzaam werden, ontkenen zij hun afhankelijkheid van hem, en verloren hun hoge positie onder God. Het beeld Gods in hen werd vervormd, en zij raakten aan de dood onderworpen. Hun nakomelingen delen in deze gevallen natuur en de gevolgen hiervan. Zij worden geboren met zwakheden en de neiging tot kwaad. Maar God verzoende in Christus de wereld met zichzelf en herstelt door zijn Geest in berouwvolle stervelingen het beeld van hun Maker. Zij zijn geschapen tot eer van God en geroepen om hem en elkaar lief te hebben en voor hun omgeving te zorgen.

(Gen. 1:26-28; 2:7; Ps. 8:4-8; Hand. 17:24-28; Gen. 3; Ps. 51:5; Rom. 5:12-17; 2 Kor. 5:19, 20; Ps. 51:10; 1 Joh. 4:7, 8, 11, 20; Gen. 2:15.)

8. De grote strijd

De hele mensheid is nu betrokken in een grote strijd tussen Christus en satan aangaande het karakter van God, zijn wet en zijn heerschappij over het universum. Dit conflict begon in de hemel, toen een geschapen wezen, begiftigd met vrijheid van keuze, in zelfverheffing tot satan, Gods tegenstander, werd, en een deel van de engelen tot opstand aanzette. Hij bracht de geest van opstand deze wereld in toen hij Adam en Eva tot zonde verleidde. Deze zonde van de mens had de vervorming van het beeld Gods in het mensdom tot gevolg. Dit leidde tot wanorde binnen de geschapen wereld, en de uiteindelijke vernietiging daarvan ten tijde van de wereldomvattende zondvloed. Ten aanschouwen van de hele schepping werd deze wereld het strijdperk van het alomvattend conflict. Daarin zal God uiteindelijk als een God van liefde in het gelijk worden gesteld.

Om zijn volk in deze strijd bij te staan, zendt Christus de heilige Geest en getrouwe engelen om hen te leiden, te beschermen, en te ondersteunen op de weg des heils.

(Op. 12:4-9; Jes. 14:12-14; Ez. 28:12-18; Gen. 3; Rom. 1:19-32; 5:12-21; 8:19-22; Gen. 6-8; 2 Petr. 3:6; 1 Kor. 4:9; Hebr. 1:14.)

9. Het leven, de dood en de opstanding van Christus

In Christus' leven van volmaakte gehoorzaamheid aan Gods wil, zijn lijden, dood en opstanding, heeft God voorzien in het enige zoenmiddel voor de zonde van de mens, zodat zij die door het geloof deze verzoening aanvaarden, eeuwig leven mogen ontvangen, en de hele schepping de oneindige en heilige liefde van de Schepper mag verstaan.

Deze volmaakte verzoening stelt de rechtvaardigheid van Gods wet en zijn genadevolle karakter op overtuigende wijze vast; want het veroordeelt onze zonde en verschafft ons tegelijkertijd vergeving.

De dood van Christus is plaatsvervangend en uitdelgend, verzoenend en herscheppend.

De opstanding van Christus verkondigt Gods overwinning op de krachten van het kwade, en verzekert degenen die de verzoening aanvaarden, van uiteindelijke overwinning op zonde en dood. Deze opstanding geeft aan, dat Jezus Christus hun Heer is, voor wie alle knie, in hemel en op aarde, zal buigen.

(Joh. 3:16; Jes. 53; 1 Petr. 2:21, 22; 1 Kor. 15:3, 4, 20-22; 2 Kor. 5:14, 15, 19-21; Rom. 1:4; 3:25; 4:25; 8:3, 4; 1 Joh. 2:2; 4:10; Kol. 2:15; Fil. 2:6-11.)

10. De ervaring van verlossing

In oneindige liefde en genade heeft God Christus—die geen zonde gekend heeft—voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigd Gods in hem. Door de Geest geleid, beseffen we onze tekortkomingen, erkennen wij onze zondigheid, hebben wij berouw over onze overtredingen en oefenen wij geloof in Jezus als Christus en Heer, als plaatsvervanger en voorbeeld. Dit geloof, dat de verlossing ontvangt, komt door de goddelijke macht van het woord en is Gods genadegave.

Door Christus worden wij gerechtvaardigd, aangenomen als kinderen van God en bevrijd van de heerschappij van de zonde. Door de Geest worden wij wedergeboren en geheiligd; de Geest vernieuwt onze geest, schrijft Gods wetten van liefde in ons hart en geeft ons de kracht een heilig leven te leiden.

Wanneer wij in hem blijven, krijgen we deel aan de goddelijke natuur en hebben wij de verzekering van het heil, nu en in het oordeel.

(2 Kor. 5:17-21; Joh. 3:16; Gal. 1:4; 4:4-7; Tit. 3:3-7; Joh. 16:8; Gal. 3:13, 14; 1 Petr. 2:21, 22; Rom. 10:17; Luc. 17:5; Marc. 9:23, 24; Ef. 2:5-10; Rom. 3:21-26; Kol. 1:13, 14; Rom. 8:14-17; Gal. 3:26; Joh. 3:3-8; 1 Petr. 1:23; Rom. 12:2; Hebr. 8:7-12; Ez. 36:25-27; 2 Petr. 1:3, 4; Rom. 8:1-4; 5:6-10.)

11. Groeien in Christus

Door zijn dood aan het kruis triomfeerde Jezus over de machten van het kwaad. Hij, die tijdens zijn dienstwerk op aarde de demonische geesten onderwierp, heeft hun macht gebroken en hun uiteindelijke ondergang verzekerd. Jezus' victorie geeft ons de overwinning over de boze machten die ons nog steeds in hun ban willen houden, als wij met hem wandelen in vrede en vreugde, verzekerd van zijn liefde. De heilige Geest leeft nu in ons en geeft ons kracht. In onze voortdurende toewijding aan Jezus als onze Zaligmaker en Heer zijn wij bevrijd van de last van onze daden in het verleden.

Wij leven niet langer in duisternis, bevreesd voor boze machten, in onwetendheid en in de zinloosheid van onze vroegere leefwijze. In de nieuwe vrijheid die we in Christus bezitten zijn we geroepen om te groeien in de gelijkvormigheid aan zijn karakter, om dagelijks gemeenschap te hebben met hem in gebed, ons te voeden met zijn woord, te mediteren over dit woord en over zijn voorzienigheid, te zingen tot zijn eer, samen te komen om hem te eren, en deel te hebben aan de zendingsopdracht van de kerk. Wanneer wij onszelf in liefdevolle dienstbaarheid geven aan de mensen om ons heen en getuigen van zijn redding, zal zijn onafgebroken aanwezigheid met ons, door de Geest, elk moment transformeren en elke taak tot een geestelijke ervaring maken.

(Ps 1:1, 2; 23:4; 77:11, 12; Kol 1:13, 14; 2:6, 14, 15; Luc. 10:17-20; Ef 5:19, 20; 6:12-18; 1 Tes. 5:23; 2 Petr. 2:9; 3:18; 2 Kor. 3:17, 18; Fil 3:7-14; 1 Tes. 5:16-18; Mat. 20:25-28; Joh. 20:21; Gal. 5:22-25; Rom. 8:38, 39; 1 Joh. 4:4; Hebr. 10:25.)

12. De kerk

De kerk is de gemeenschap der gelovigen die Jezus Christus als Heer en Heiland belijdt. In aansluiting op het volk van God in oudtestamentische tijden, worden we uit de wereld geroepen en komen wij samen om te aanbidden, om de verbondenheid met elkaar te beleven, onderricht te worden in het woord, om de maaltijd des Heren te vieren, de gehele mensheid te dienen en het evangelie aan de hele wereld te verkondigen.

De kerk ontleent haar gezag aan Christus, het vleesgeworden Woord, en aan de heilige schrift, die het geschreven woord is. De kerk is Gods gezin; de leden ervan (die door hem als zijn kinderen zijn aangenomen), leven onder het nieuwe verbond. De kerk is het lichaam van Christus, een geloofsgemeenschap waarvan Christus zelf het hoofd is. De kerk is de bruid voor wie Christus stierf om haar te heiligen en te reinigen. Bij zijn terugkeer in heerlijkheid zal hij haar voor zich plaatsen als een stralende kerk, de getrouwen uit alle eeuwen, gekocht door zijn bloed, zonder vlek of rimpel, maar heilig en onbesmet.

(Gen. 12:3; Hand. 7:38; Ef. 4:11-15; 3:8-11; Mat. 28:19, 20; 16:13-20; 18:18; Ef. 2:19-22; 1:22, 23; 5:23-27; Kol. 1:17, 18.)

13. De 'rest' en haar zending

De algemene kerk bestaat uit allen die waarachtig in Christus geloven. In het laatste der dagen, een tijd van algemene afval, is een 'rest' ertoe geroepen om de geboden Gods en het geloof van Jezus te houden. Deze 'rest' kondigt aan, dat het uur van het oordeel is gekomen, predikt het heil in Christus en verkondigt zijn naderende wederkomst.

Deze afkondiging wordt verbeeld door de drie engelen van Openbaring 14; zij valt samen met het oordeelswerk in de hemel en leidt tot een werk van berouw en vernieuwing op aarde.

Iedere gelovige wordt geroepen om persoonlijk deel te nemen aan dit wereldwijde getuigenis.

(Op. 12:17; 14:6-12; 18:1-4; 2 Kor. 5:10; Jud. 3, 14; 1 Petr. 1:16-19; 2 Petr. 3:10-14; Op. 21:1-14.)

14. De eenheid in het lichaam van Christus

De kerk is één lichaam met vele leden, geroepen uit alle natie, geslacht, tong en volk. In Christus worden we een nieuwe schepping; onderscheid in ras, cultuur, ontwikkeling en nationaliteit, en verschillen tussen hoog en laag, rijk en arm, mannelijk en vrouwelijk, mogen geen verdeeldheid onder ons teweegbrengen. Wij zijn allen gelijk in Christus, die ons door één Geest in één gemeenschap met hem en met elkaar verbonden heeft; wij moeten dienen en ons laten dienen zonder partijdigheid of terughoudendheid.

Door de openbaring van Jezus Christus in de schrift delen wij in hetzelfde geloof en dezelfde hoop, en doen al het mogelijke dat in een gemeenschappelijk getuigenis aan allen uit te dragen. Deze eenheid heeft haar bron in de eenheid van de drie-enige God, die ons aangenomen heeft als zijn kinderen.

(Rom. 12:4, 5; 1 Kor. 12:12-14; Mat. 28:19, 20; Ps. 133:1; 2 Kor. 5:16, 17; Hand. 17:26, 27; Gal. 3:27, 29; Kol. 3:10-15; Ef. 4:14-16; 4:1-6; Joh. 17:20-23.)

15. De doop

In de doop belijden wij ons geloof in de dood en opstanding van Jezus Christus en betuigen onze dood voor de zonde en ons voornemen in nieuwheid des levens te wandelen.

Zo erkennen wij Christus als Heer en Heiland, worden zijn volk en worden wij door zijn kerk als leden aanvaard.

De doop is een zinnebeeld van onze verbondenheid met Christus, de vergeving van onze zonden en ons ontvangen van de heilige Geest.

De doop vindt plaats door onderdompeling in water en op de belijdenis van het geloof in Jezus en blijk van berouw.

Hij volgt op onderricht vanuit de heilige schrift en aanvaarding van de bijbelse leer.

(Rom. 6:1-6; Kol. 2:12, 13; Hand. 16:30-33; 22:16; 2:38; Mat. 28:19, 20.)

16. De maaltijd van de Heer

De maaltijd van de Heer is het deelnemen aan de tekenen van het lichaam en bloed van Jezus als een uitdrukking van het geloof in hem, onze Heer en Heiland.

In deze ervaring van gemeenschap is Christus aanwezig om zijn volk te ontmoeten en kracht te geven. Wanneer wij eraan deelnemen, verkondigen wij, vol vreugde, de dood van de Heer tot hij komt.

Aan de maaltijd gaan vooraf: voorbereiding, berouw en belijdenis. De Meester stelde de dienst van de voetwassing in als teken van hernieuwde reiniging, om uitdrukking te geven aan de bereidheid elkaar, naar het voorbeeld van Jezus, in nederigheid te dienen en om onze harten in liefde te verbinden.

De maaltijd van de Heer is toegankelijk voor alle gelovige christenen.

1 Kor. 10:16, 17; 11:23-30; Mat. 26:17-30; Op. 3:20; Joh. 6:48-63; 13:1-17.)

17. Geestelijke gaven en bedieningen (ambten)

God schenkt aan alle leden van zijn kerk-van-alle-eeuwen geestelijke gaven die elk lid dient te gebruiken in een liefdevolle dienst voor het algemeen welzijn van de kerk en de mensheid. De gaven worden gegeven door middel van de heilige Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt gelijk hij wil. De gaven verschaffen alle bekwaamheden en ambten die de kerk nodig heeft om haar van God gegeven taak te vervullen.

Volgens de heilige schrift omvatten deze gaven o.a. bedieningen van geloof, profetie, genezing, verkondiging, onderwijs, bestuur, verzoening, medegevoel, en zelfopofferend dienstbetoon en liefde om de mensen te helpen en te bemoedigen. Sommige leden worden door God geroepen en door de Geest begiftigd voor ambten zoals herder, evangelist, apostel of leraar en worden als zodanig door de kerk erkend. Zij zijn nodig om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van de kerk tot geestelijke rijpheid en om de eenheid van het geloof en de kennis van God te bevorderen.

Wanneer leden als trouwe rentmeesters deze geestelijke gaven van Gods veel kleurige genade gebruiken, wordt de kerk beschermd tegen de vernietigende invloed van valse leer. Zij groeit dan met een groei die van God is, en wordt opgebouwd in geloof en liefde.

(Rom. 12:4-8; 1 Kor. 12:9-11, 27, 28; Ef. 4:8, 11-16; Hand. 6:1-7; 1 Tim. 3:1-13; 1 Petr. 4:10, 11.)

18. De gave der profetie

Een van de gaven van de Geest is profetie. Deze gave is een kenmerk van de gemeente der 'overigen', en kwam tot uiting in het werk van Ellen G. White.

Als gezondene van de Heer vormen haar geschriften een blijvende en gezaghebbende bron van waarheid en verschaffen zij de kerk troost, onderwijs en vermaning.

Deze geschriften maken ook duidelijk, dat de bijbel de norm is waaraan alle onderwijs en ervaring moet worden getoetst.

(Joel 2:28, 29; Hand. 2:14-21; Hebr. 1:1-3; Op. 12:17; 19:10.)

19. De wet van God

De belangrijkste grondbeginselen van Gods wet zijn vervat in de Tien Geboden en werden nageleefd in het leven van Christus. Zij zijn een uitdrukking van Gods liefde, zijn wil en zijn bedoelingen ten aanzien van het gedrag en de onderlinge verhoudingen van de mens, en zijn bindend voor alle mensen in alle tijden.

Deze voorschriften zijn de grondslag van Gods verbond met zijn volk en vormen de maatstaf in Gods oordeel.

Door de werkzaamheid van de heilige Geest wijzen zij zonde aan en wekken het besef dat wij een Zaligmaker nodig hebben.

De verlossing is geheel uit genade en niet uit (de) werken, maar de vrucht ervan is gehoorzaamheid aan de geboden.

Deze gehoorzaamheid draagt bij tot de ontwikkeling van een christelijk karakter en loopt uit op een besef van vrede. Zij is het blijk van onze liefde voor de Heer en onze zorg voor onze medemens. De geloofsgehoorzaamheid toont de macht van Christus om mensen te veranderen en ondersteunt daarom het christelijk getuigenis.

(Ex. 20:1-17; Ps. 40:7, 8; Mat. 22:36-40; Deut. 28:1-14; Mat. 5:17-20; Hebr. 8:8-10; Joh. 15:7-10; Ef. 2:8-10; 1 Joh. 5:3; Rom. 8:3, 4; Ps. 19:7-14.)

20. De sabbat

De weldadige Schepper rustte, na de zes scheppingsdagen, op de zevende dag en stelde de sabbat in voor alle mensen als een gedenkteken van de schepping. Het vierde gebod van Gods onveranderlijke wet eist de viering van de sabbat (de zevende dag) als de dag van rust, aanbidding en bediening in overeenstemming met het onderwijs en de gewoonte van Jezus, de Heer van de sabbat.

De sabbat is een dag van vreugdevol omgaan met God en de naaste. Hij is een symbool van onze verlossing in Christus, een teken van onze heiliging, een bewijs van onze trouw en een voorproef van onze eeuwige toekomst in Gods koninkrijk. De sabbat is Gods altijddurende teken van het eeuwige verbond tussen hem en zijn volk.

Het vreugdevol waarnemen van deze heilige tijd, van avond tot avond, van zonsondergang tot zonsondergang, is een viering van Gods scheppend en verlossend handelen.

(Gen. 2:1-3; Ex. 20:8-11; Luc. 4:16; Jes. 56:5, 6; 58:13, 14; Mat. 12:1-12; Ex. 31:13-17; Ez. 20:12, 20; Deut. 5:12-15; Hebr. 4:1-11; Lev. 23:32; Marc. 1:32.)

21. Rentmeesterschap

Wij zijn Gods rentmeesters. Van hem ontvangen wij tijd en mogelijkheden, bekwaamheden en bezit, en de zegeningen van de aarde en haar rijkdommen. Wij zijn aan hem verantwoording schuldig voor het juiste gebruik hiervan. Wij erkennen Gods eigendomsrecht door hem en onze medemensen trouw te dienen en door onze tienden terug te geven en gaven te brengen voor de verkondiging van zijn evangelie en voor het welzijn en de groei van zijn kerk.

Rentmeesterschap is een voorrecht, ons door God gegeven om ons in liefde op te voeden en ons de overwinning te doen behalen over egoïsme en hebzucht.

De rentmeester verheugt zich in de zegeningen die anderen ten deel vallen als gevolg van zijn getrouwheid.

(Gen. 1:26-28; 2:15; 1 Kron. 29:14; Hag. 1:3-11; Mal. 3:8-12; 1 Kor. 9:9-14; Mat. 23:23; 2 Kor. 8:1-15; Rom. 15:26, 27.)

22. Het gedrag van de christen

Wij zijn geroepen om een godvruchtig volk te zijn, dat denkt, voelt en handelt in overeenstemming met de hemelse beginselen. Om de heilige Geest de gelegenheid te geven in ons het karakter van de Heer te herscheppen, wensen wij alleen betrokken te zijn bij die dingen die een christelijke reinheid, gezondheid en vreugde in ons leven tot stand brengen. Dit wil zeggen dat ontspanning en vrijetijdsbesteding moeten voldoen aan de hoogste normen van christelijke smaak en verfijning.

Bij alle verschil in cultuur behoort onze kleding eenvoudig, bescheiden en netjes te zijn, zoals het hen betaamt wier schoonheid niet bestaat uit uitwendige versierselen, maar uit de onvergankelijke tooi van een zachtmoedige en stille geest.

Omdat ons lichaam een tempel is van de heilige Geest, dienen wij er op een verstandige manier mee om te gaan. Naast voldoende lichaamsbeweging en rust, moeten wij ons zo gezond mogelijk voeden en ons onthouden van onrein voedsel, zoals in de schrift aangegeven. Daar alcoholische dranken, tabak en het onverantwoordelijk gebruik van medicijnen en verdovende middelen schadelijk zijn voor het lichaam, behoren wij ons daarvan eveneens te onthouden.

In plaats daarvan moeten wij bezig zijn met al die dingen die onze gedachten en ons lichaam brengen onder het gezag van Christus, die het beste met ons voorheeft.

(Rom. 12:1, 2; 1 Joh. 2:6; Ef. 5:1-21; Fil. 4:8; 2 Kor. 10:5; 6:14-7:1; 1 Petr. 3:1-4; 1 Kor. 6:19, 20; 10:31; Lev. 11:1-47; 3 Joh. 2.)

23. Huwelijk en gezin

Het huwelijk werd in Eden door God ingesteld. Jezus onderstreepte dat het huwelijk een levenslange verbintenis is tussen man en vrouw in liefdevolle kameraadschap. Voor de christen is een huwelijk bindend jegens zowel God als de partner en behoort alleen aangegaan te worden door partners die van hetzelfde geloof zijn. Wederzijdse liefde, eer, respect en verantwoordelijkheid zijn de bouwstenen van deze relatie, die de liefde, heiligheid, hechtheid en het blijvende van de band tussen Christus en zijn kerk weerspiegelen.

Met betrekking tot echtscheiding leerde Jezus dat degene die van zijn partner scheidt, behalve in geval van overspel, en een ander trouwt, echtbreuk pleegt.

Of schoon sommige gezinsrelaties verre van ideaal zijn, mogen huwelijkspartners die zich in Christus geheel op elkaar richten, door de leiding van de Geest en de zorg van de kerk, hopen een eenheid in liefde te bereiken.

God zegent het gezin, en wenst dat gezinsleden elkaar bijstaan op de weg naar volwassenheid. Ouders moeten hun kinderen opvoeden om de Heer lief te hebben en te gehoorzamen. Door hun voorbeeld en woorden moeten zij hen leren dat Christus een liefhebbende, altijd tedere en zorgzame tuchtmeester is, die wil dat zij leden van zijn lichaam, het gezin van God, worden.

Toenemende gezinshechtheid is één van de kenmerken van de laatste evangelieboodschap.

(Gen. 2:18-25; Mat. 19:3-9; Joh. 2:1-11; 2 Kor. 6:14; Ef. 5:21-33; Mat. 5:31, 32; Marc 10:11, 12; Luc. 16:18; 1 Kor. 7:10, 11; Ex. 20:12; Ef. 6:1-4; Deut. 6:5-9; Spr. 22:6; Mal. 4:5, 6.)

24. De dienst van Christus in het hemels heiligdom

Er is een heiligdom in de hemel, de ware tabernakel, die de Heer heeft opgericht, en niet een mens. Daarin doet Christus dienst, ons ten goede, en maakt hij de resultaten van zijn zoenoffer, dat eens en voor altijd aan het kruis is gebracht, beschikbaar voor alle gelovigen. Hij werd als onze grote hogepriester ingewijd en begon zijn bemiddelende dienst bij zijn hemelvaart. In 1844, aan het einde van het profetische tijdperk van 2.300 dagen, begon Hij aan de tweede en laatste fase van zijn verzoeningswerk. Dit is een werk van onderzoekend oordeel, dat deel uitmaakt van de uiteindelijke verdelging van alle zonde, uitgebeeld in de reiniging van het Hebreeuwse heiligdom, uit de oudheid, op de grote verzoendag.

In deze zinnebeeldige dienst werd het heiligdom gereinigd met bloed van dierenoffers, maar de hemelse dingen worden gereinigd door het volmaakte offer van het bloed van Christus.

Het onderzoekend oordeel openbaart aan de hemelse wezens welke doden in Christus zijn ontslapen en daarom, in hem, waardig worden geacht deel te hebben aan de eerste opstanding.

Het maakt ook duidelijk welke van de levenden in Christus standhouden, de geboden van God en het geloof van Jezus bewaren, en daarom in hem gereed zijn voor opneming in zijn eeuwig koninkrijk.

Dit oordeel toont de gerechtigheid van God aan in de verlossing van hen die in Christus geloven.

Het verklaart dat zij die God trouw zijn gebleven, het koninkrijk zullen ontvangen. De voltooiing van dit dienstwerk van Christus luidt het einde van de genadetijd voor de mens, vlak voor de wederkomst, in.

(Hebr. 8:1-5; 4:14-16; 9:11-28; 10:19-22; 1:3; 2:16, 17; Dan. 7:9-27; 8:13, 14; 9:24-27; Num. 14:34; Ez. 4:6; Lev. 16; Op. 14:6, 7; 20:12; 14:12; 22:12.)

25. De tweede komst van Christus

.De wederkomst van Christus is de gezegende hoop van de kerk, de grootste climax van het evangelie.

De komst van de Verlosser zal werkelijk, persoonlijk, zichtbaar en wereldomvattend zijn. Bij zijn komst zullen de rechtvaardige doden worden opgewekt, en tezamen met de levende rechtvaardigen worden verheerlijkt en in de hemel worden opgenomen. .Maar de onrechtvaardigen zullen sterven.

Het feit dat de meeste profetische lijnen vrijwel geheel in vervulling zijn gegaan en de huidige toestand in de wereld, tonen aan dat Christus' komst op handen is. Het moment van die gebeurtenis is niet geopenbaard en daarom worden wij gemaand te allen tijde bereid te zijn.

(Tit. 2:13; Hebr. 9:28; Joh. 14:1-3; Hand. 1:9-11; Mat. 24:14; Op. 1:7; Mat. 24:43, 44; 1 Tes. 4:13-18; 1 Kor. 15:51-54; 2 Tes. 1:7-10; 2:8; Op. 14:14-20; 19:11-21; Mat. 24; Marc. 13; Luc. 21; 2 Tim. 3:1-5; 1 Tes. 5:1-6.)

26. Dood en opstanding

Het loon van de zonde is de dood. Maar God, die alleen onsterfelijk is, zal aan de verlost en eeuwig leven verlenen. Tot die dag is de dood voor alle mensen een toestand van onbewust-zijn.

Wanneer Christus, die ons leven is, verschijnt, zullen de opgestane en de dan nog levende rechtvaardigen verheerlijkt en opgenomen worden om hun Heer te ontmoeten.

De tweede opstanding, die der onrechtvaardigen, zal duizend jaar later plaats vinden.

(Rom. 6:23; 1 Tim. 6:15, 16; Pred. 9:5, 6; Ps. 146:3, 4; Joh. 11:11-14; Kol. 3:4; 1 Kor. 15:51-54; 1 Tes. 4:13-17; Joh. 5:28, 29; Op. 20:1-10.)

27. Het millennium en het einde van de zonde

Het millennium is de duizendjarige regering van Christus met zijn heiligen in de hemel tussen de eerste en de tweede opstanding. Gedurende deze periode worden de onrechtvaardige doden geoordeeld; de aarde zal geheel verlaten zijn, zonder levende menselijke bewoners, maar bevolkt door satan en zijn engelen. Aan het einde hiervan zullen Christus met zijn heiligen en de heilige stad nederdalen van de hemel naar de aarde. De onrechtvaardige doden zullen dan worden opgewekt en met satan en zijn engelen de stad omsingelen; maar vuur van God zal hen verteren en de aarde reinigen.

Zo zal het heelal voor eeuwig worden bevrijd van zonde en zondaars.

(Op. 20; 1 Kor. 6:2, 3; Jer. 4:23-26; Op. 21:1-5; Mal. 4:1; Ez. 28:18, 19.)

28. De nieuwe aarde

Op de nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont, zal God een eeuwig tehuis voor de verlost en bieden, en een volmaakt milieu voor eeuwig leven, liefde, vreugde en ontwikkeling in zijn aanwezigheid. Want hier zal God zelf bij zijn volk wonen, en leed en dood zullen voorbij zijn. De grote strijd zal ten einde zijn en er zal geen zonde meer zijn. Alles, bezielde of onbezielde, zal verklaren dat God liefde is; en hij zal voor eeuwig heersen.

(2 Petr. 3:13; Jes. 35; 65:17-25; Mat. 5:5; Op. 21:1-7; 22:1-5; 11:15.)